

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา

Administration of the Inclusive Education in Opportunity Expansion School in Ka Per Patt School Network

ภัครมัย เตียสละ¹, ผศ.ดร.ต้นสนีย์ จะสุวรรณ์²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

sansanee.ja@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา 2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรโรงเรียนขยายโอกาสจัดการเรียนร่วมเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน และครูผู้สอนผู้วิจัยใช้หลักการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) หรือเรียกอีกชื่อว่า การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (convenience sampling) จากโรงเรียนจัดการเรียนร่วม เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ใช้ค่าความถี่ (frequency) และ ค่าร้อยละ (percentage) การวิเคราะห์ระดับการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนรวม ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้แบบฉบับสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการเรียนร่วม โรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา วิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า:

1. ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเรียนร่วม จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน อายุระหว่าง 31-40 ปี อายุราชการ 1-5 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม 1-5 ปี
2. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมาก 2 ด้านและระดับปานกลาง 2 ด้าน ลำดับแรก การเตรียมความพร้อมนักเรียน ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน และด้านการจัดสภาพแวดล้อมตามลำดับ
3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนร่วม โรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

3.1 ควรมีการสร้างความตระหนัก ให้ทุกฝ่ายยอมรับนักเรียนเรียนร่วมเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้

3.2 ควรมีการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการจัดสภาพแวดล้อม ในโรงเรียนขยายโอกาส ให้มีความเหมาะสมกับสภาพของเด็ก โดยการปรับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอาคารตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยพิจารณาถึงสภาพความพร้อมของเด็กแต่ละประเภทให้เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด

คำสำคัญ : การบริหารจัดการเรียนร่วม

Abstract

The purposes of this research were to; 1) Investigate the existing situation of administration of the inclusive education for opportunity expansion school in Ka Per Pat school network 2) Provide the development guideline of the inclusive education for opportunity expansion school in Ka Per Pat school network. The sample comprised 50 education personnel from five schools included school directors, deputy school directors, and teachers. The samples were chosen by accidental sampling (convenience sampling). The research was conducted during academic year of 2016. Frequency and percentage were used to analyze general data of the samples. Means and standard deviation were used to analyze data of the inclusive education administration according to SEAT framework.

The findings reveal that

1. Most participants in administration of the inclusive education were bachelor’s degree teachers between the ages of 31-40 years old. Their government ages were between 1-5 years. They experienced the inclusive education for 1-5 years.

2. In general, administration of the inclusive education for opportunity expansion school in Ka Per Pat school network was found at high level. Considered each topic found that preparation of students and curriculum management was at high level. Community collaboration and environment setting was at moderate level.

3. The inclusive education administration guidelines for opportunity expansion school in Ka Per Pat school network were as follows;

3.1 Raising awareness of inclusive education should be provided.

3.2 Developing environment of the inclusive education in opportunity expansion school in Ka Per Pat school network should be provided

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

Keywords : Administration of the Inclusive education

บทนำ

การศึกษาเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนปกติหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก็มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น ปัจจุบันนี้การจัดการศึกษา นอกจากจะจัดในโรงเรียนปกติและจัดสำหรับเด็กพิการแล้วยังจัดการเรียนรวมเพื่อให้นักเรียนพิการหรือที่เรียกว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในการดำรงชีวิต การอยู่ร่วมกันในสังคมที่ดีขึ้น เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 2 ที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ในมาตรา 10 วรรค 2 กำหนดให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิที่จะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และการช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกระทรวง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543: 7-8) วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี 65 ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 255

จากการติดตามผลการดำเนินการที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน พบว่า โรงเรียนที่จัดการเรียนรวม ยังมีปัญหาในการบริหารจัดการเรียนรวม โดยอาจเกิดจากโรงเรียนยังไม่มีความรู้และขาดทักษะในการจัดการศึกษาเรียนรวม เบญจา ชลธารันนท์ ที่ปรึกษาด้านการศึกษาพิเศษและผู้ด้อยโอกาส สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้พัฒนาระบบโครงสร้าง SEAT ขึ้น เพื่อกำหนดปัจจัยสำคัญๆ ที่จะช่วยให้การบริหารจัดการโรงเรียนเรียนรวมนี้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เด็กพิการสามารถเรียนร่วมได้อย่างมีความสุข โรงเรียนที่จัดการเรียนรวมจะอย่างไรที่จะช่วยให้เด็กทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนสามารถเรียนรวมกับคนอื่นได้ โรงเรียนจัดการเรียนรวมจะอย่างไรที่จะสนองตอบความต้องการหรือข้อจำกัด และเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ของการบริการจัดการศึกษาพิเศษให้กับเด็กทุกๆ ไป อัจฉริยา กุดหอม (2550: 2) ได้กล่าวถึงแนวคิดของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจา ชลธารันนท์ ที่ได้คิดพัฒนารูปแบบโครงสร้างซีทีในสมัยที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตนำมาจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษได้เริ่มโครงการนำร่องโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมจำนวน 390 โรงเรียน เพื่อแก้ปัญหาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการถือเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนรวม ให้ผู้พิการได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการต้องจัดโดยเท่าเทียมกันกับคนปกติโดยมิใช่เหตุแห่งความพิการมาเป็นการแบ่งแยกหรือกีดกันสิทธิทางการศึกษาที่ผู้พิการควรจะได้รับ เช่นเดียวกับคนปกติ ดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 43 วรรคสาม ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมมีความเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้ทั่วถึง

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและมาตรา 55 ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติรัฐต้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ.2550:16) การจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้นต้องจัดตั้งแต่แรกเริ่มพบความพิการนอกจากนั้นยังต้องจัดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้พิการและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้ผู้พิการได้พัฒนาตนเองและสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

จากข้อมูลและผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารการเรียนร่วมในโรงเรียนเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารการเรียนร่วมในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม เครื่องช่วยกะเปอร์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้วิจัยเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครื่องช่วยกะเปอร์พัฒนา
- 2.เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครื่องช่วยกะเปอร์พัฒนา

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยที่ต้องการศึกษาระดับการบริหารและแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับการบริหารและแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ด้านนักเรียน (S:Students)
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E:Environment)
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A:Activities)
4. ด้านเครื่องมือ (T: Tools)

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนขยายโอกาสเครื่องช่วยกะเปอร์พัฒนา จำนวน 50 คน (โรงเรียนบ้านสำนัก โรงเรียนบ้านบางเบน โรงเรียนบ้านบางหิน โรงเรียนบ้านบางปรุ โรงเรียนบ้านนา)

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้บริหารโรงเรียนทั่วไปเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา จำนวน 5 คน (โรงเรียนอนุบาลบ้านด่าน โรงเรียนชนมพัฒนา โรงเรียนบ้านห้วยเสียด โรงเรียนบ้านทองหลาง โรงเรียนบ้านชาคลี)

3. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา (Dependent Variables) คือ การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ตามโครงสร้างซีท 4 ด้าน ได้แก่ นักเรียน สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน เครื่องมือ

4. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

การทบทวนวรรณกรรม

ขจรพัฒน์ วิภาคสวัสดิ์ (2555) ศึกษาวิจัยสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่าง 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 1) ด้านนักเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษเรียนร่วม จะเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติหรือไม่รู้เลย ครูต้องใช้ความพยายามในการสอน เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และใช้เทคนิคที่หลากหลาย 2) ด้านสภาพแวดล้อม ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การจัดสภาพแวดล้อมยังไม่เหมาะสม และไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆเท่าที่ควร และมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนแกนนำเรียนร่วม เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อเด็กพิเศษแต่ละประเภท 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรม เด็กปกติกับเด็กพิเศษเรียนร่วมต้องแยกกัน ดังนั้นควรมีสื่อและเครื่องมือที่เหมาะสม 4) ด้านเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีและสื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร และมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดทำคู่มือเด็กพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภท

ลาวัญย์ ปักโกทะสัง (2557) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า การสอบถามความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ ด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน

สขาสิริ วัชรานุรักษ์ (2557) ได้มีการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้ออกความคิดเห็น พบว่า ทุกด้านของโครงสร้างซีท

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

(SEAT) มีผลอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษแตกต่างกัน ส่วนที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างซีที (SEAT) ไม่แตกต่างกัน และสุดท้ายผู้บริหารโรงเรียนและครูเสนอปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยเห็นว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการที่เรียนร่วม โดยอาจทำการเรียนรู้ที่จะอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกัน และจัดบริเวณนอกและในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และให้สอดคล้องกับความต้องการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่าย กะเปอร์พัฒนา และหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา โรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 5 โรงเรียน เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis) ผู้ให้ข้อมูลมี 2 ชุด คือ ชุด 1 จำนวน 5 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการแทน ผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง รวมทั้งสิ้น 50 คน ชุด 2 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายโรงเรียนอื่นในเครือข่ายกะเปอร์พัฒนาจำนวน 5 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

เพื่อเป็นแนวทางให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบและบรรลุจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนของการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย เป็นการศึกษาข้อมูล สถิติ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ จาก ตำรา เอกสารทางวิชาการ วารสาร เว็บไซต์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาจัดทำ โครงร่างงานวิจัย เสนอขออนุมัติโครงร่างของงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนปกติ ที่เป็นแบบนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนปกติ ของเบญจา ชลธารันนท์ ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนของการจัดทำรายงานผลการวิจัยนำเสนอ คณะกรรมการผู้ควบคุมสาระนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ จัดทำรายงานการวิจัย ฉบับสมบูรณ์เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วยตำแหน่ง อายุ อายุราชการ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามและสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 48 ข้อ

2.แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการเรียนร่วม โรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ และความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

ขั้นที่ 2 นำผลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าว มาสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำแบบสอบถามมาให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) และหาคุณภาพรายข้อโดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แห่ง แห่งละ 6 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (reliability) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ² ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.9663

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเรียนร่วม จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน อายุระหว่าง 31-40 ปี อายุราชการ 1-5 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม 1-5 ปี

2. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมาก 2 ด้านและระดับปานกลาง 2 ด้าน ลำดับแรก การเตรียมความ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

พร้อมนักเรียน ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน และด้านการจัดสภาพแวดล้อม ตามลำดับ

3. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอรพัฒนา ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมาก และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนทั่วไปและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนร่วม มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ส่วนลำดับสุดท้ายคือ ยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมมีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง

4. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอรพัฒนา ด้านการจัดการจัดสภาพแวดล้อม โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ ปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุน ติดตาม และประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการจัดสภาพแวดล้อมในคราวต่อไป มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนลำดับสุดท้าย มีห้องน้ำมาตรฐานที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง มีการจัด สิ่งอำนวยความสะดวก อื่นๆ เช่น สวิตซ์ไฟ เก้าอี้ ทางลาดเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง และ มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกอาคาร ได้แก่ ราวบันได ทางเดิน เครื่องปรับอากาศ ที่นั่งพักริมทาง เครื่องช่วยฟังอย่างเพียงพอ มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับปานกลาง

5. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอรพัฒนา ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มาก และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มาก ส่วนลำดับสุดท้าย มีการปรับปรุงหลักสูตรทั่วไปเพื่อใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มาก

6. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอรพัฒนา ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ ปานกลาง และหากพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายงานความก้าวหน้าในการจัดการเรียนร่วมต่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มาก ส่วนลำดับสุดท้าย จัดครูการศึกษาพิเศษหรือนักวิชาชีพสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความรู้และคำปรึกษากับผู้ปกครอง มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ ปานกลาง

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอรพัฒนา ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเรียนร่วมได้ตระหนักและเห็นความสำคัญเรื่องการศึกษาโดยให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากรซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการบริหารจัดการเรียนร่วม ซึ่ง

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรือนงาม(2555,หน้า 117 และ 179) ได้กล่าวถึง การบริหารเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนและบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในการให้โอกาสทางการศึกษา กำหนดนโยบาย และจัดทำแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนโดยบุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน และวิจัยของฉวีวรรณ เมืองซอง (2555,หน้า150) กล่าวว่า การส่งเสริมให้เด็กสามารถก้าวผ่านขีดความสามารถของตัวเองให้ได้โดยที่เด็กแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ควรจัดการเรียนให้ตรงตามกับความสามารถของเด็กเพื่อเป็นกำลังพลที่ดีของชาติ และวิจัยของ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558,หน้า 86) กล่าวว่า ด้านนักเรียนพบว่า ครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียน

2. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ มาก เนื่องจาก เนื่องจากครูได้รับการฝึกอบรมจนเข้าใจสามารถบริหารจัดการหลักสูตร มีการบริหารจัดการการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

3. การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยภาพรวม มีการบริหารจัดการ อยู่ในระดับ ปานกลาง เนื่องจากต้องใช้งบประมาณมากในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเรียนร่วม จึงทำให้มีงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ จึงเป็นเหตุให้เป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของจาตุรงค์ เจริญนำ (2558, หน้า 89) กล่าวว่า ด้านสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจมีงบประมาณสนับสนุนพอประมาณ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 นำสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา ไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการจัดการเรียนร่วมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรหางบประมาณเพื่อสนับสนุนหรือปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เพียงพอและส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเรียนร่วม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริการจัดการเรียนร่วม เพื่อประโยชน์ในการวิจัย

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนขยายโอกาสเครือข่ายกะเปอร์พัฒนา โดยใช้วิธีการศึกษาในรูปแบบอื่นๆที่หลากหลาย

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

เอกสารอ้างอิง

- จาดุรงค์ เจริญนำ.(2558).การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9.ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุรศักดิ์ เรือนงาม.(2555.) การศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภานัน สิทธิเลิศ และคณะ.(2555).การประยุกต์แนวพระราชดำริด้านการเรียนรู้ “ฉลาดรู้” สู่ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ชุดวิชาพื้นฐานทางการศึกษาและการศึกษาแบบเรียนรวม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อุไรวรรณ ทานนท์.(2556).การศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.